

Ἡ εἰκὼν, ἣν δημοσιεύομεν παριστᾶ μέρος τῶν ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ ἀνευρεθέντων ἀναγλύφων, ὡς δὲ καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, διακρίνεται ἐν τῷ συμπλέγματι τούτῳ ὁ Ἑρμῆς φέρων νήπιον τὸν Διόνυσον.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ.

Ἐφθασε τέλος ἡ πολυπόθητος ἡμέρα, ἡ Ἑλλάς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Α΄. Αἱ φαίδραϊ ὄψεις τῶν πολιτῶν, αἱ μεγαλοπρεπεῖς ἀψίδες καὶ τὰ τρόπαια, αἱ ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν κυματίζουσαι σημαῖαι, ἡ πανταχοῦ τῆς πόλεως ἔκτακτος κίνησις, ἀναγγέλουσι τὴν χαρμόσυνον αὐτοῦ ἀφιξίν. Τίς δὲν ἐδάκρυσεν ἰδὼν τὸν Βασιλέα ὑποδεχόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ του δι' ἀνευφημιῶν, αἴτινες μέχρι οὐρανοῦ ἔφθανον! Τίς δὲν ἠσθάνθη τὴν καρδίαν του σκιρτώσαν ὑπὸ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς βλέπων. Αὐτὸν βαδίζοντα μετὰ τοῦ λαοῦ του πεζῶς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἰψίστου, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν θεῖαν ἱερουργίαν, ὡς ἀπλοῦς ἰδιώτης!

Ἀπὸ τῆς 18 Ὀκτωβρίου αἱ ἐλπίδες τῶν Ἑλλήνων ἀνεπτερώθησαν, τὸ ἔθνος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δόξης καὶ βαδίζει πρὸς τὸν μέγαν αὐτοῦ προορισμόν.

Εἰς οἰανὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πατρίδος.

Τὸν ἄριστον τοῦτον οἰωνὸν ἐσήμανεν ἡ ἐξῆς προκήρυξις τοῦ Βασιλέως:

« ΕΛΛΗΝΕΣ !

Ἀναβαίνων τὸν θρόνον, ἐφ' ὃν με ἐκάλεσεν ἡ ψῆφος ὑμῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀπειθῶνα ὑμῖν λόγους τινάς

οὔτε δεξιότητα οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέ-

ρω εἰς ὑμᾶς προσόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἐδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῆ, μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ἰπόσχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Οὐ μόνον θέλω σεβασθῆ καὶ τηρήσει εὐσυνειδότως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῆ καὶ θέλω ἀσκηθῆ ὅπως ἀγαπῶ τοὺς θεσμοὺς ὑμῶν, τὰ ἦθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅ,τι ὑμεῖς αὐτοὶ λαοτρύετε, ὡς ἤδη ἀγαπῶ ὑμᾶς αὐτοὺς.

Παρακαλέσω δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτου, τῶν παρ' ὑμῖν ἀνδρῶν ἵνα συνταχθῶσι περὶ ἐμὲ χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρας πολιτικὰς διαφοράς· τῇ νοήμονι δὲ καὶ πεφωτισμένῃ συναγωγῇ αὐτῶν θέλω προσπαθῆσαι, ὅπως ἀναπτύξω τὰ παντοειδῆ ἀγαθὰ σπέρματα καὶ τοὺς ὑλικούς πόρους, οὓς περιέχει ἡ ὠραία πατρίς ὑμῶν, πατρίς καὶ ἐμοῦ γενομένη ἐφεξῆς.

Σκοπὸς τῆς φιλοδοξίας μου ἔσται οὗτος, νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἐξήρτηται, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ παντοδύναμος ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος, χειραγωγῆσαι με ἐν ταῖς προσπαθείαις μου· εἴθε δὲ μηδέποτε ἐπιτρέψῃ, ὅπως λησμονήσω τὰς πανδήμους υποσχέσεις, ἃς σήμερον ἔδωκα ὑμῖν.

Ἐπὶ τούτοις, ἱκετεύω τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα σκέπῃ ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἀγίαν καὶ σωτήριον σκέπην Αὐτοῦ.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1863.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.